

** Drept penal - Proba practica - Parchet de pe lângă Curte de Apel**

- 1 Prin rechizitoriul din data 15.12.2019 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților A. și B. întrucât la data de 13.03.2017, în jurul orelor 17: 40, au mers în magazinul S.C. Auchan, de unde au sustras un hard extern marca „Seagate” și un adaptor wireless marca „Samsung”, în valoare totală de 393 lei, pe care le-au ascuns sub haine, după ce în prealabil le-au spart carcasele de protecție, prin folosirea unui clește. Fiind dezactivat sistemul antifurt, după ce au trecut linia caselor de marcat, inculpații au fost opriți de agenții de pază, care fusesse alertați urmare a înregistrării de pe camerele video. Asupra inculpaților au fost descoperite cele două bunuri. În ceea ce-l privește pe inculpatul B., acesta și reprezentantul legal al persoanei vătămate s-au împăcat, în condițiile legii. La data de 3.01.2021 inculpatul A. a fost condamnat pentru această faptă la pedeapsa închisorii de 2 ani și pedeapsa complementară prevăzută de art. 67 alin. 1 raportat la art. 66 lit. a și b din Codul penal, pe o durată de 2 ani, respectiv pedeapsa accesorie corespunzătoare, iar față de inculpatul B. instanța a dispus încetarea procesului penal pentru fapta comisă.**

Din fișa de cazier a inculpatului A. a rezultat că prin sentința penală definitivă la data de 25.09.2018 inculpatul a fost condamnat pentru comiterea la data de 10.01.2018 a unei infracțiuni de furt, la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interdicției drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal pe o durată de 1 an. Mandatul de executare al pedepsei închisorii a fost pus în executare la data de 25.09.2018, iar la data de 20.09.2019 a fost liberat condiționat, cu rest 180 de zile. Cu privire la pluralitatea de infracțiuni incidentă în cazul inculpatului A. sau încetarea procesului penal privind pe inculpatul B. care dintre următoarele argumente sunt legale?

- A. în ceea ce privește pluralitatea de infracțiuni incidentă în cazul inculpatul A., instanța a arătat că pedeapsa complementară indicată în fișa de cazier fiind executată la data soluționării prezentei cauze, nu se mai impune aplicarea pedepsei complementare, în caz de pluralitate de infracțiuni;
- B. în ceea ce-l privește pe inculpatul B, încetarea procesului penal este nelegală, întrucât, spre deosebire de art. 231 alin. 2 din Codul penal, în varianta anterioară modificării prin Legea nr. 274/2020, publicată în Monitorul Oficial la data de 26.11.2020, acest text legal nu mai prevede cauza de înlăturare a răspunderii penale pentru furtul calificat;
- C. față de inculpatul A. modalitatea legală de executare a pedepsei rezultante a închisorii este în regim de detenție, pedeapsa rezultantă aplicată, neputând face obiectul amânării sau suspendării executării.

- 2 În speță s-a reținut în sarcina inculpatei faptul că la data de 11.12., aceasta a executat activități de prescriere - fără drept - a cantității de 29 de comprimate Xanax, care conțin ca substanță activă „Alprazolam”, substanță care face parte din categoria drogurilor de risc, în calitate de cadru medical (medic specialist „obstetrică-ginecologie”), cu încălcarea limitelor competențelor profesionale și fără ca prescrierea să fie justificată din punct de vedere medical, dat fiind că prescrierea s-a realizat în lipsa pacientului, drogurile de risc fiind destinate numitului I.C. Față de cele descrise:**

- A. fapta inculpatei întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de droguri de risc prevăzută de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- B. fapta inculpatei întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, prevăzută de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma participației secundare a complicității;
- C. fapta inculpatei nu intră sub incidența Legii nr. 143/2000;.

- 3 A. împreună cu B. și cu finul acestuia din urmă, C., au pus la cale să-l provoace pe M.N. să comită o infracțiune care apoi să fie denunțată de către A. cu scopul ca acesta să beneficieze de reducerea limitelor de pedeapsă la jumătate conform dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, într-un dosar penal în care A. fusese trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită și care se găsea în apel, la Curtea de Apel X. În acest context C. i-a propus lui M.N. să îl păcălească pe A. în vederea obținerii unor sume de bani, față de situația disperată în care se regăsea acesta care avea nevoie de bani, determinându-l să pretindă în mod nereal că este procuror și că poate să îl ajute pe A. Fără să cunoască înțelegerea celor trei, M.N. a acceptat, așadar în perioada 01.05 – 30.05 între acesta, A. și B. au avut loc mai multe întâlniri, ocazie cu care a pretins că este "procurorul F.I." și că are influență pe lângă "șefa lui, judecătoria H.T. de la Curtea de Apel X", și care, în schimbul sumei de 100.000 euro, va pronunța achitarea lui A. în dosarul penal pe care acesta îl are. În urma denunțului făcut de A. în data de 02.06.2020, denunț la care a atașat și un DVD pe care erau stocate înregistrările întâlnirilor menționate anterior, s-a format dosar de urmărire penală. În urma cercetărilor desfășurate s-a stabilit că persoana care a arătat că este procurorul F.I. este de fapt M.N., iar în data de 10.06.2020 acesta a fost prins în flagrant primind un avans de 25.000 de Euro. Fapta comisă de M.N. întrunește elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de:
- A. favorizarea a făptuitorului;
 - B. inducerea în eroare a organelor judiciare;
 - C. trafic de influență;
- 4 Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X, în temeiul dispozițiilor art. 103 și următoarele din Legea nr. 302/2004, a înaintat documentele privind pe persoana solicitată, cetățean român, născut la data de 29 mai 2002 pentru punerea în executare a mandatului european de arestare privind executarea pedepsei de 6 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală pronunțată de Tribunalul Penal de Apel din T – Grecia, prin care s-a dispus condamnarea persoanei solicitate la pedeapsa de 6 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzută de art. 26 par. 1a, din Codul penal (Grecia), faptă ce are corespondent în legislația română în dispozițiile art. 228 alin. 1 din Codul penal și art. 113 alin. 3 din Codul penal. În fapt, s-a reținut că, în data de 08.05.2019, a sustras din geanta persoanei vătămate –10, 000 euro. Persoana solicitată, a declarat că nu consimte să fie predată autorităților elene și a formulat cerere de recunoaștere a hotărârii pronunțate de statul elen, conform art. 99 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 302/2004, arătând că este de acord să execute pedeapsa în România. Instanța de executare a dispus comunicarea la dosar a hotărârii penale pronunțate de statul elen, document din care a rezultat și că persoana solicitată a fost reținută o zi, din data de 08.05.2019 până în data de 09.05.2019. Instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 99 alin. 3 din Legea 302/2004 și a dispus recunoașterea hotărârii străine pe cale incidentală. În contextul în care procurorul de ședință a formulat concluzii de admitere a cererii de recunoaștere, care din următoarele solicitări formulate printre altele, este legală?
- A. se impune adaptarea pedepsei aplicată de statul emitent și convertirea acesteia în amendă penală, pedeapsă prevăzută alternativ cu închisoarea, conform art. 228 alin. 1 din Codul penal;
 - B. se impune adaptarea pedepsei aplicată de statul emitent prin reducerea acesteia de la 6 ani la maximum special prevăzut de art. 228 alin. 1 din Codul penal, întrucât pedeapsa aplicată de statul emitent depășește pedeapsa maximă prevăzută de art. 228 alin. 1 din Codul penal;
 - C. se impune deducerea reținerii de 24 de ore.

5 În noaptea de 04/05.08.2019, în jurul orelor 01.00, inculpații M.V.V. și G.I.M., pe fondul consumului de alcool și al unei stări conflictuale, au intrat în conflict cu frații I.G și I.V. în timp ce se aflau cazați în căminul dezafectat din comuna A., ei aplicând mai multe lovituri cu pumnii și picioarele persoanelor vătămate I.G și I.V., primului dintre ei cauzându-i leziuni traumatice ce s-au putut produce prin lovire cu corp dur, necesitând 50-60 zile de îngrijiri medicale, viața fiindu-i pusă în primejdie prin starea de comă consecința stopului cardio -respirator resuscitat, iar la data de 10.08.2019 a decedat, iar celui de-al doilea leziuni traumatice ce s-au produs prin lovire și zgâriere, ce necesită 25-30 zile de îngrijiri medicale. Prin rechizitoriul din data de 26.09.2019 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților M.V.V. și G.I.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de omor, prev. de art.188 alin.1 Cod penal și lovire sau alte violențe, prev. de art.193 alin.2 Cod penal, la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. După administrarea probatoriului, instanța a constatat existența faptelor și a dispus condamnarea inculpatului G.I.M. pentru faptele pentru care a fost trimis în judecată, iar cu privire la inculpatul M.V.V. l-a condamnat pentru comiterea infracțiunii de omor și a dispus încetarea procesului penal pentru comiterea infracțiunii de lovire sau alte violențe ca urmare a retragerii plângerii prealabile de către partea vătămată I.V. Hotărârea instanței de fond este:

- A. nelegală, întrucât retragerea plângerii prealabile numai față de unul dintre inculpați nu produce efecte juridice;
- B. nelegală, întrucât nu se poate retrage plângerea prealabilă raportat la gravitatea faptelor comise;
- C. legală, întrucât retragerea plângerii prealabile împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale față de inculpatul M.V.V.

6 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria X, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului, născut la data de 10.02.2002, întrucât la data de 08.02.2019, în jurul orei 23: 10, profitând de faptul că poarta și ușa de acces în imobilul situat în municipiul X erau închise, dar nu erau asigurate, inculpatul a pătruns în locuința persoanei vătămate AA, iar din interior a sustras o geantă cu acte personale și bani, un telefon mobil marca Samsung J7 și mai multe bijuterii din argint, și pentru a-și asigura scăparea a împins-o pe persoana vătămată. La data de 10.10.2019, instanța a hotărât că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, acesta fiind judecat în procedură simplificată.

Din fișa de cazier judiciar atașată la dosar, a rezultat că prin sentința penală nr. 1/25.05.2018 pronunțată de judecătoria, definitivă prin neapelare la data de 16.06.2018 s-a dispus față de inculpat internarea într-un centru de detenție pe o perioadă de 2 ani, măsură pusă în executare la data de 20.06.2018. Prin sentință definitivă la 28.01.2019, măsura educativă privativă de libertate a fost înlocuită cu măsura educativă neprivativă de libertate a asistării zilnice pe o perioadă de 6 luni. Care dintre următoarele soluții ale instanței privind răspunderea penală a inculpatului este legală?

- A. luarea față de inculpat, în art. 124 din Codul penal, a măsurii internării într-un centru educativ pe o durată de 3 ani, pentru infracțiunea dedusă judecății, având în vedere că pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 7 ani, iar infracțiunea a fost comisă ulterior aplicării unei alte măsuri educative privative de libertate, nefiind incidente dispozițiile art. 129 alin. 1 din Codul penal;
- B. în baza art. 125 alin. 7 din Codul penal instanța a revenit asupra înlocuirii măsurii internării într-un centru de detenție cu măsura asistării zilnice și a dispus prelungirea măsurii internării într-un centru de detenție luată inițial, cu o perioadă încă 3 ani și 6 luni;
- C. în baza art. 125 alin. 7 din Codul penal instanța a revenit asupra înlocuirii măsurii internării într-un centru de detenție cu măsura asistării zilnice și a dispus executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru de detenție dispusă anterior.

7 Inculpata, în calitate de administrator al unei societăți de recrutarea și plasare a forței de muncă în străinătate, a postat pe internet o ofertă prin care arăta că recrutează muncitori români pentru a lucra în Spania, în agricultură. Astfel, la data de 10.06.2016, la sediul firmei s-au prezentat 20 de persoane interesate de a accepta oferta. Inculpata le-a încheiat celor 20 de persoane vătămate contracte de intermediere, prezentându-le ca certă obținerea unui loc de muncă în Spania, cu forme legale, în agricultură, pentru un salariu de 1200 euro pe lună, cheltuielile de cazare de 100 euro pe lună, în sarcina persoanelor vătămate, programul de lucru urmând a fi de 8 ore pe zi. Persoanele vătămate au achitat comisioane și costul transportului, câte 500 de euro. Transportul a fost asigurat de către inculpată cu un microbuz, iar la destinație, acestea au fost primite de doi români, pe care inculpata i-a prezentat ca angajatorii din Spania. Aceștia au condus persoanele vătămate la niște barăci și le-au perceput câte 50 de Euro sub pretextul întocmirii unor documente, cum ar fi viza de rezidență, permisul de muncă, precum și pentru asigurarea cazării, iar apoi nu au realizat niciun demers în vederea angajării persoanelor vătămate cu forme legale și le-au abandonat pur și simplu la locurile de cazare sau le-au oferit locuri de muncă la negru. Ulterior, inculpata, contactată, avea telefonul închis. Față de această stare de fapt:

- A. faptele inculpatei întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplicare art. 35 alin. 1 din Codul penal (20 de acte materiale);
- B. faptele inculpatei întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de persoane prevăzută de art. 210 alin. 1 din Codul penal cu aplicare art. 35 alin. 1 din Codul penal (20 de acte materiale);
- C. faptele inculpatei întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de persoane prevăzută de art. 210 alin. 1 din Codul penal cu aplicare 38 alin. 1 din Codul penal (20 de infracțiuni).

8 În cauză s-a reținut că în data de 07.03. M.C., M.T. și M.S. au încercat să o ucidă pe persoana vătămată M.X. prin aplicare unor lovituri puternice cu obiecte dure în zona capului, deoarece o bănuiau de o aventură cu H.C. După punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva acestora pentru infracțiunea de tentativă la omor, inculpata M.I., mama lor, a oferit, în data de 12.04., persoanei vătămate suma de 10.000 de euro, precum și promisiunea unui divorț fără complicații de fiul său M.T., în schimbul modificării declarațiilor date inițial în cauză, în sensul că de fapt alte persoane, necunoscute, au fost cele care au atacat-o și lovit-o în data de 07.03. Ulterior, pentru a fi mai convingătoare, întrucât persoana vătămată ezita, în data de 16.04 i-a oferit din nou acesteia o sumă de bani, mai mare, în cuantum de 50.000 de euro, în același scop. Având în vedere că de data aceasta M.X. a acceptat, în datele de 18.04, 25.04., 30.04. și 02.05, M.I. i-a remis acesteia, prin intermediul mamei sale, martora F.T., suma promisă, în tranșe egale. Având în vedere cele expuse:

- A. inculpata M.I. va fi cercetată sub aspectul comiterii unei infracțiuni de influențare a declarațiilor în formă continuată;
- B. inculpata M.I. va fi cercetată sub aspectul comiterii a două infracțiuni de influențare a declarațiilor, în concurs real;
- C. inculpata M.I. va fi cercetată sub aspectul comiterii unei infracțiuni simple de influențare a declarațiilor;

9 În cauză la data de 10.10., persoana vătămată C.V. a formulat plângere penală cu privire la faptul că la data de 04.10., inculpatul M.N., care s-a recomandat a fi "E.G.", prezentând o carte de identitate și un permis de conducere cu acest nume, a venit la sediul firmei S.C. „G.K.” S.R.L., al cărei administrator este persoana vătămată, de unde a închiriat pentru o perioadă de patru zile autoturismul marca „Mercedes Vito”, bun pe care nu l-am mai returnat ulterior. A mai arătat persoana vătămată că la expirarea acestui termen, deși a încercat să-l contacteze pe MN, nu a reușit, acesta din urmă având telefonul mobil închis. Față de situația de fapt descrisă:

- A. inculpatul va răspunde inclusiv sub aspectul comiterii unei infracțiuni de înșelăciune prevăzută de art. 244 alin. (1) și (2) Cod penal;
- B. inculpatul va răspunde inclusiv sub aspectul comiterii unei infracțiuni de abuz de încredere prevăzut de art. 238 Cod penal;
- C. inculpatul va răspunde inclusiv sub aspectul comiterii unei infracțiuni de fals privind identitatea prevăzută de art. 327 alin. (1) și (2) Cod penal.

- 10 Faptele inculpatului care, la data de 29.11, în jurul orelor 2130, în timp ce se afla pe șoseaua principală a orașului, și-a declinat falsa calitate de polițist, apoi a procedat la efectuarea unui control asupra autoturismului marca Mercedes Sprinter aparținând persoanei vătămate A.P.D., cetățean spaniol, precum și a unui control corporal asupra acestuia, ocazie cu care și-a însușit suma de 1700 EURO profitând de starea de tulburare a persoanei vătămate, după care, pentru a-și asigura scăparea, a lovit martorii M. și N., care au sărit în ajutorul lui A.P.D., constituie:
- A. un concurs de infracțiuni în conținutul căruia intră inclusiv o infracțiune de tâlhărie prevăzute de art. 233 alin. (1) raportat la art. 234 alin. (1) lit. b) Cod penal;
 - B. un concurs de infracțiuni în conținutul căruia intră inclusiv o infracțiune de înșelăciune prevăzută de art. 244 alin. (1) din Cod penal;
 - C. un concurs de infracțiuni în conținutul căruia intră inclusiv o infracțiune de uzurpare de calitate oficiale prevăzută de art. 258 alin. (1) din Codul penal;
-

- 11 La data de 29.11.2020 a fost înregistrată pe rolul Tribunalului M sesizarea Serviciului de Probațiune C, cu privire la condamnatul D. privind revocarea suspendării executării pedepsei, aplicată prin Sentința penală nr. 175 din 29.09.2019, pronunțată de Tribunalul M, definitivă prin neapelare la data de 16.10.2019.

Examinând actele dosarului, prima instanță a constatat că sesizarea formulată de Serviciul de Probațiune C este justificată de nerespectarea măsurilor de supraveghere stabilite în sarcina condamnatului D. prin hotărârea de condamnare hotărâre prin care inculpatul D. a fost obligat ca, pe durata termenului de supraveghere, să execute obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune C și să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, în cadrul Primăriei T, pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare. Totodată, prin hotărârea de condamnare, s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Supravegherea și controlul respectării obligațiilor impuse au fost încredințate Serviciului de Probațiune C. În aceste condiții, Serviciul de Probațiune C a sesizat Tribunalul M pentru a verifica dacă sunt incidente dispozițiile cu privire la revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei și pentru a dispune în consecință. Instanța a respins sesizarea formulată de Serviciul de Probațiune C.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație Serviciul de Probațiune C, susținând că hotărârea este netemeinică. Instanța de control judiciar va constata că:

- Serviciul de probațiune nu are legitimare procesuală activă în ceea ce privește exercitarea contestației împotriva hotărârii pronunțate de instanța de executare în procedura prevăzută de art. 583 C. proc.pen.;
- Serviciul de probațiune nu face parte din categoria subiecților procesuali la care hotărârea atacată se referă, în sensul 425 indice 1 alin.2 C. proc. pen., raportat la art. 34 C. proc. pen., cu aplicarea art. 29 C. proc. pen.;
- În ipoteza în care a sesizat instanța în vederea revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, serviciul de probațiune este titular al căii de atac a contestației împotriva hotărârii prin care instanța se pronunță asupra revocării suspendării și este inclus în sfera subiecților procesuali la care hotărârea atacată se referă.

- 12 Prin ordonanța procurorului din 15.03.2019 s-a dispus renunțarea la urmărirea penală față de inculpatul B sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 233 și art. 234 alin. 1 lit. d) C. pen. În fapt, s-a reținut că, în seara zilei de 12.11.2018, la ora 21.30, inculpatul B, după ce a îmbrâncit-o pe persoana vătămată, în vârstă de 65 de ani, făcând-o să cadă la pământ, i-a smuls din mână geanta în care se afla suma de 30 de lei, pe care și-a însușit-o. În cursul urmăririi penale, inculpatul i-a restituit persoanei vătămate suma de 30 de lei. Prin ordonanța de renunțare la urmărirea penală, inculpatului nu i-a fost impusă nici una din obligațiile prevăzute de art. 318 alin. 6 C. proc. pen.

Soluția de renunțare la urmărirea penală adoptată de procuror este:

- legală și temeinică;
- nelegală;
- legală, dar netemeinică.

- 13 Prin Decizia nr. 2 din 12.01.2021, Curtea de Apel X a admis cererea formulată de inculpatul S și a dispus strămutarea cauzei penale de la Tribunalul X la Tribunalul Y. La momentul aditerii cererii de strămutare, cauza se afla în procedura camerei preliminare. Prin încheierea din 4.05.2021, Tribunalul Y a admis excepțiile ridicate de inculpatul S și, excluzând toate probele administrate în cursul urmăririi penale, a dispus restituirea cauzei la parchet. Încheierea de cameră preliminară prin care s-a dispus restituirea cauzei nu a fost contestată.

Față de datele cauzei:

- refacerea urmăririi penale, după restituirea cauzei la parchet, este de competența parchetului care a efectuat urmărirea penală în cauză și care a emis rechizitoriul, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul X;
- refacerea urmăririi penale, după restituirea cauzei la parchet, este de competența Parchetului de pe lângă Tribunalul Y, întrucât admiterea cererii de strămutare produce efecte cu privire la întreaga desfășurare a procesului penal;
- procurorul căruia i s-a trimis cauza în vederea refacerii urmăririi penale poate solicita trimiterea cauzei la un alt parchet în condițiile art. 326 C. proc. pen.

- 14 În cazul în care judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu dispune menținerea arestării preventive și, ulterior, își declină competența de soluționare a cauzei pentru necompetență teritorială, contestația împotriva încheierii prin care s-a dispus menținerea arestării preventive se soluționează de:
- judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară în raport cu judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea de menținere a arestării preventive;
 - judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară în raport cu instanța în favoarea căreia s-a declinat competența;
 - oricare dintre cei doi judecători, competența fiind alternativă.
- 15 Prin Sentința penală nr. 852 din 05.12.2020, Judecătoria X a dispus, în temeiul art. 396 alin. 2 și alin. 10 C. proc. pen., condamnarea inculpaților A și B la o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare, fiecare, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 al. 1 și 2 C. pen. Împotriva sentinței de condamnare a declarat apel doar inculpatul A.
Prin Decizia penală nr. 225 din 30.06.2021, Curtea de Apel X a admis apelul inculpatului A, a extins efectele apelului declarat în cauză și cu privire la inculpatul B, și, rejudecând, a dispus, în temeiul art. 396 alin. 5 C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C. proc. pen., achitarea inculpaților A și B sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 192 al. 1 și 2 C. pen., întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.
Soluția pronunțată de instanța de apel:
- este legală, instanța de apel putând examina cauza, prin extindere, și cu privire la părțile care au declarat apel, putând hotărî și în privința acestora, fără a le putea crea o situație mai grea;
 - este nelegală, întrucât inculpatul B nu a declarat apel în cauză, astfel că instanța de apel trebuia să examineze cauza numai cu privire la părțile care au declarat apel sau la care apelul se referă;
 - este nelegală, întrucât la judecata în primă instanță, inculpații au solicitat și instanța a încuviințat judecarea cauzei în procedura recunoașterii vinovăției.
- 16 Prin încheierea din data de 23.10.2020, instanța de control judiciar, Curtea de Apel X, a dispus, în baza art. 386 alin.1 C. proc. pen., admiterea în parte a cererii de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de inculpatul A. și schimbarea încadrării juridice a faptelor inculpatului A. din infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută în art. 367 alin.1 și 2 C. pen., într-o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută în art. 367 alin.1 C. pen. De asemenea, s-a dispus respingerea cererii inculpatului A. de schimbare a încadrării juridice a faptelor din două infracțiuni de instigare la dare de mită prevăzute în art. 47 C. pen. raportat la art. 290 alin.1 C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, într-o singură infracțiune de instigare la dare de mită prevăzută în art. 47 C. pen. raportat la art. 290 alin.1 C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 C. pen.
Împotriva încheierii din data de 23.10.2020 a Curții de Apel X, inculpatul A. a formulat contestație. Examinând contestația formulată, instanța competentă:
- va respinge contestația ca nefondată dacă apreciază că în mod corect instanța a dispus schimbarea încadrării juridice;
 - va respinge contestația ca inadmisibilă, întrucât calea de atac a contestației poate fi exercitată numai atunci când legea o prevede expres;
 - va admite contestația și va dispune rejudecarea cauzei de către completul care a pronunțat încheierea atacată atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile legale privind citarea.

- 17 Inculpatul T, în vârstă de 44 de ani, a fost trimis în judecată, în stare de libertate, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria X, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 334 alin. 1 C. pen., art. 335 alin. 1 C. pen. și art. 336 alin. 1 C. pen. În cursul urmăririi penale, inculpatul nu a fost asistat de un apărător ales sau desemnat din oficiu, față de acesta nu au fost dispuse măsuri preventive sau de siguranță, în nici o cauză, iar cu ocazia audierilor în calitate de suspect și de inculpat, a recunoscut faptele reținute în sarcina sa.

În fața judecătorului de cameră preliminară, inculpatul T a invocat excepția nulității absolute a actelor de urmărire penală, arătând că nu a beneficiat de asistență juridică pe parcursul urmăririi penale, deși aceasta era obligatorie potrivit legii.

Sușinerile inculpatului:

- A. sunt nefondate, întrucât asistența juridică este obligatorie în cursul urmăririi penale dacă pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 5 ani, iar infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul nu sunt sancționate cu pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- B. sunt fondate, întrucât în urma aplicării regulilor de la concursul de infracțiuni, pedeapsa ce poate fi aplicată inculpatului poate fi mai mare de 5 ani;
- C. sunt nefondate, întrucât inculpatul nu se află în nici unul din cazurile de asistență juridică obligatorie prevăzute de art. 90 C. proc. pen.

- 18 Prin Sentința penală nr. 21 din 03.03.2022, Curtea de apel X a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 109 alin. 1 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, admiterea sesizării formulate de Tribunalul T. din Germania, privind executarea mandatului european de arestare emis la data de 20.01.2022, pe numele persoanei solicitate A. Curtea a constatat că persoana solicitată a consimțit la predare și nu a renunțat la regula specialității și a dispus predarea persoanei solicitate către autoritatea judiciară emitentă cu respectarea beneficiului regulii specialității.

În aceste condiții, sentința pronunțată în cauză:

- A. este supusă apelului în termen de 10 zile de la pronunțare;
- B. este supusă contestației în termen de 5 zile de la pronunțare;
- C. este definitivă.

- 19 Prin hotărârea din data de 08.02.2021 a Judecătorei Sectorului 5 Bucuresti s-a dispus condamnarea inculpatului AC la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, fapta prev si ped de art 233 alin 1 din C. pen.

În fapt s-a reținut că la data de 15.11.2020, în jurul orei 15: 00, în timp ce se afla în Parcul Rahova, inculpatul i-a aplicat persoanei vătămate CD două lovituri cu pumnul în zona feței și i-a sustras geanta în care aceasta avea telefonul mobil și suma de 2500 lei, imediat după săvârșirea faptei inculpatul fugind în direcția Piața Progresul.

În hotărârea de condamnare instanța a reținut că săvârșirea infracțiunii de către inculpat reiese din coroborarea declarațiilor persoanei vătămate, cu imaginile surprinse de camerele de supraveghere stradală, cu declarația martorului TT și cu procesul verbal de percheziție domiciliară efectuată la locuința inculpatului.

Pentru a pronunța condamnarea, instanța a reținut că persoana vătămată a descris îmbrăcămintea purtată de inculpat, un hanorac verde neon Nike, pantaloni jeans de culoare neagră și pantofi sport verzi neon marca Adidas precum și semnalmentele acestuia. Persoana vătămată l-a descris pe agresor ca un bărbat de circa 30 de ani, păr ondulat, închis la culoare, circa 1, 75 m înălțime, constituție robustă. Persoana vătămată și-a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală și cu ocazia audierii sale de către instanța de judecată.

Conform înregistrărilor camerelor de supraveghere stradală, la momentul săvârșirii infracțiunii se poate observa o persoană cu semnalmentele indicate de persoana vătămată alergând din Parcul Rahova, ținând în mână o geantă și intrând în scara blocului în care locuia inculpatul.

La percheziția domiciliară efectuată la domiciliul inculpatului s-au găsit un hanorac verde neon Nike, pantaloni jeans de culoare neagră și pantofi sport verzi neon marca Adidas, precum și suma de 2500 de lei care coincidea cu suma pe care persoana vătămată o avea în geantă.

Martorul TT a declarat în faza de urmărire penală că în data de 15.11.2020, în jurul orei 15: 00, intra în Parcul Rahova, moment în care a văzut cum un tânăr se apropie de o doamnă mai în vârstă, îi spune acesteia ceva apoi o lovește de două ori și îi fură geanta, fugind imediat după comiterea faptei în direcția martorului. Martorul a mai susținut că atunci când s-a apropiat de el în fugă, l-a recunoscut pe tânăr ca fiind AC, cunoscut în cartier cu porecla Pustiul, despre care știe că se ocupă cu furturi și tâlhării, pentru că este consumator de droguri. Martorul a strigat după el să îi dea înapoi geanta femeii iar inculpatul AC i-a răspuns să își vadă de treabă că îi dă o bere a doua zi la barul lui Gigi, cunoscut al celor doi. Martorul a descris îmbrăcămintea și semnalmentele inculpatului în același mod ca persoana vătămată și le-a indicat polițiștilor unde locuiește AC. Martorul a fost reaudiat în prezența apărătorului din oficiu al lui AC, după punerea în mișcare a acțiunii penale, ambele audieri fiind înregistrate audio video.

Instanța a reținut că înainte de emiterea rechizitoriului martorul TT a decedat, și a dispus citirea declarațiilor de la urmărire penală.

Inculpatul a negat săvârșirea infracțiunii atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, declarând apel împotriva sentinței. În apel a solicitat instanței achitarea și să nu țină cont de declarația martorului TT, susținând că acesta nu a fost audiat de instanța de fond și nu s-a putut efectua o confruntare între cei doi iar condamnarea sa în baza acestei declarații este contrară art 6 CEDO.

În aceste circumstanțe instanța de apel:

- A. va desființa hotărârea primei instanțe și va dispune achitarea inculpatului considerând că nu poate ține cont de declarația martorului TT deoarece acesta nu a putut fi audiat de instanță în mod direct și în condiții de contradictorialitate iar condamnarea inculpatului în aceste condiții ar încălca dispozițiile art 6 CEDO;
- B. va desființa hotărârea primei instanțe și va dispune achitarea inculpatului considerând că nu poate ține cont de declarația martorului TT deoarece acesta nu a putut fi audiat de instanță în mod direct și în condiții de contradictorialitate iar declarația sa este proba unică pe care s-a bazat condamnarea, fiind astfel încălcate dispozițiile art 6 CEDO;
- C. va constata că deși martorul nu a putut fi audiat în mod direct de instanță, acesta a fost audiat în prezența apărătorului inculpatului care a putut să îi adreseze întrebări, că audierea a fost înregistrată audio-video, că nu există elemente care să pună la îndoială fiabilitatea probei și aceasta nu este probă unică în cauză, pe cale de consecință menținând hotărârea primei instanțe.

20 AB este cetățean român, născut la data de 20.02.2008. În anul 2018, împreună cu părinții săi, s-a stabilit în Spania, unde a fost înscris la o școală din Alcalá de Henares. La data de 01.04.2022, în timp ce se afla la școală, pe fondul unui conflict cu colegul său, RT, l-a îmbrâncit pe acesta, iar RT a căzut de pe o terasă situată la aproximativ doi metri înălțime față de nivelul solului. În urma precipitării, RT a suferit mai multe leziuni, pentru care a necesitat 120-130 de zile de îngrijiri medicale, care i-au pus în primejdie viața și au produs infirmitate fizică post-traumatică (pierderea splinei).

La data de 01.06.2022, AB a fost pus sub acuzare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală, prevăzută de art. 147, 148 și 149 din Codul penal al Regatului Spaniei, pentru care pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani.

La data de 10.06.2022, după ce a fost informat cu privire la acuzație, AB a părăsit Spania și a revenit în România, fără a înștiința autoritățile judiciare spaniole. Citat fiind în repetate rânduri, AB nu s-a prezentat în fața autorităților judiciare spaniole și nu a putut fi găsit, iar părinții săi au refuzat să furnizeze informații despre locul în care se află. În acest context, a fost emis un mandat de arestare preventivă în lipsă, apoi un mandat european de arestare în scopul urmăririi penale, care a fost trimis spre executare în România, deoarece existau indicii că AB s-ar afla pe teritoriul acestui stat. Pentru executarea mandatului european de arestare a fost sesizată Curtea de Apel M, iar la termenul din data de 20.08.2022, apărătorul ales al lui AB a invocat că în dosarul în care minorul este cercetat nu a fost efectuată o expertiză psihiatrică pentru a se stabili dacă AB a avut discernământ la data săvârșirii faptei, iar pentru acest motiv se impune să fie refuzată executarea mandatului european de arestare.

Față de susținerile apărătorului ales al lui AB, Curtea de Apel M:

- A. va executa mandatul european de arestare, având în vedere că, din termenii art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, rezultă că, pentru a decide cu privire la predarea unei persoane minore care face obiectul unui mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare trebuie numai să se asigure că persoana a împlinit vârsta minimă care permite să fie urmărită penal sau condamnată în temeiul dreptului statului membru de executare, pentru aceleași fapte ca cele care stau la baza mandatului european de arestare;
- B. va refuza executarea mandatului european de arestare, având în vedere că art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru 2002/584 prevede posibilitatea ca autoritatea judiciară de executare să ia în considerare, pentru a decide în ceea ce privește predarea persoanei interesate, pe lângă vârsta minimă, și cerințele suplimentare referitoare la o evaluare personalizată de care dreptul statului său membru condiționează în mod concret urmărirea penală sau condamnarea eventuală a unei persoane minore;
- C. va refuza executarea mandatului european de arestare, întrucât legiuitorul european a urmărit prin art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru nr. 2002/584 să excludă de la predare toate persoanele minore, indiferent de vârstă.